

prima instanță: D. Dulghieru
instanța de apel: N. Vascan, E. Clim și I. Cotruță

Î N C H E I E R E

04 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac
Judecătorii Valentina Clevadî și Tatiana Vieru

examinînd admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Raisei Gurulea împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind încasarea prejudiciului moral, cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penale ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 17 martie 2014,

c o n s t a t ă:

La 14 noiembrie 2013, Raisa Gurulea a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind încasarea prejudiciului moral, cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penale ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În motivarea acțiunii, Raisa Gurulea a menționat că, la 13 septembrie 2012, în privința sa a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în temeiul art.313 Cod Contravențional, potrivit căruia dînsa, activînd în funcția de contabil-șef al Primăriei or. Căinări, r-ul Căușeni, și-ar fi depășit atribuțiile de serviciu prin neachitarea mai puțin de 0,75% din indemnizația de șomaj tehnic din salariul colectivului de cadre didactice al grădiniței nr. 1 "Foișor" din or. Căinări pentru perioada 13 iulie 2012 – 31 iulie 2012.

Susține reclamanta că prin hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 09 noiembrie 2012, Gurulea Raisa a fost recunoscută culpabilă în comiterea contravenției prevăzută de art.313 Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în cuantum de 50 unități convenționale, echivalentul a 1000 lei, cu privarea de dreptul de a deține funcții în domeniul finanțelor pe un termen de 5 luni.

Indică Raisa Gurulea că, la data de 09 noiembrie 2012, a contestat cu recurs hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 09 noiembrie 2012, iar prin decizia Curții de Apel Bender din 14 martie 2013 a fost casată hotărîrea primei instanțe, cu pronunțarea unei

noi hotărâri privind încetarea procesului contravențional, pornit în privința lui Raisei Gurulea pe motivul lipsei faptei contravenționale imputate.

Mai indică reclamanta că la 20 septembrie 2012, de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Căușeni al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, în privința sa a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.00255043 în temeiul art.69 alin. (1) Cod Contravențional, pentru faptul că la 15 august 2012, ora 14⁰⁰, Raisa Gurulea aflându-se în incinta grădiniței de copii nr. 1 din or. Căinări, r-ul Căușeni, la întrunirea cu corpul didactic s-a exprimat injurios în privința membrilor respectivi, ceea ce a dus la înjosirea onoarei și demnității acestora.

Afirmă Raisa Gurulea că la 28 septembrie 2012, a contestat procesul-verbal respectiv în instanța judecătorească, solicitând anularea acestuia cu încetarea procesului contravențional.

Susține reclamanta că prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 14 decembrie 2012, a fost respinsă ca fiind nefondată contestația Raisei Gurulea împotriva procesului-verbal sus-indicat.

Menționează Raisa Gurulea că însă prin decizia Curții de Apel Bender din 12 februarie 2013, a fost admis recursul acesteia împotriva hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, iar prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 17 mai 2013, a fost constatată nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.00255043, întocmit în privința Raisei Gurulea, de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Căușeni al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, din 20 septembrie 2012 cu dispunerea încetării în temeiul art.69 alin. (1) Cod contravențional a procesului contravențional respectiv și repunerea în drepturi, a persoanei în a cărei privință a fost pornit.

Consideră reclamanta că a fost atrasă ilegal la răspundere contravențională în cadrul celor două procese contravenționale, prin aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă cu privarea de dreptul de a deține funcții în domeniul finanțelor.

Indică Gurulea Raisa, că prin atragerea ilegală la răspundere contravențională și aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă cu privare de dreptul de a ocupa funcții în domeniul finanțelor, încălcarea normelor procedurale și materiale admise la constatarea și examinarea cauzelor contravenționale, presiunile și înjosirile la care a fost supusă reclamanta pe parcursul examinării cauzelor contravenționale vizate, i-a fost cauzat prejudiciu un moral manifestat prin suferințe psihice și morale, stare de stres, neliniște și înjosire din partea corpului didactic, acușări nefondate în adresa sa, precum și stare de îngrijorare în legătură cu pasibila pierdere a locului de muncă.

Susține Raisa Gurulea că prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 09 noiembrie 2012, în rezultatul privării de dreptul de a ocupa funcții în domeniul finanțelor, reclamantei i s-au adus impedimente și disconfort în activitatea profesională, fiindu-i afectată reputația profesională în condițiile exercitării funcției de contabil-șef al organului public local.

Mai indică reclamanta și asupra încălcărilor comise de către agentul constatator în procesul derulării procesului contravențional din speță, manifestată în special prin lipsirea acesteia de dreptul la apărare efectivă împotriva acușățiilor nefondate și

intentarea dosarului contravențional în lipsa unor probe pertinente care ar confirma vinovăția persoanei, bazată doar pe presupuneri și mărturii confuze.

Solicită Gurulea Raisa încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 20000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1600 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 martie 2014, acțiunea a fost admisă parțial, cu încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul Raisei Gurulea a prejudiciului moral în mărime de 2000 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 lei (f.d. 46, 49-58).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2014 apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova a fost respins, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 martie 2014 (f.d. 86, 87-92).

La 04 decembrie 2014 Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2014, solicitînd casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărîri privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că la 13 octombrie 2014 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 01 octombrie 2014 (f.d. 93), iar din înscrisurile anexate la recurs rezultă că recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la 21 octombrie 2014 (f.d. 98).

Prin urmare recursul declarat la 04 decembrie 2014 se consideră depus în termen.

În motivarea recursului, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a invocat că instanțele ierarhic inferioare au examinat pricina superficial, fiind încălcate normele de drept material și în concluzie au fost emise decizii ilegale.

Verificînd legalitatea hotărîrilor contestate, în limitele invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 30 ianuarie 2015, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 27 februarie 2015 intimata Gurulea Raisa a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificînd temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 432alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Ministerul Justiției al Republicii Moldova în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atît în practică, cît și în drept.

Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Novac

judecătorii

Valentina Clevadî

Tatiana Vieru